

קב:

גיד הנשה פרק שביעי חולין

מסורת הש"ס

עין משפט
נר מצוה

(6) (ומספח ספי"ט דע"ז).
(7) ולקמן ק"ל. (8) ז"ל
מקרי, (9) וע"פ חוסי' כ"ח
קטו: ד"ה שאלת וסו'
מנחת מ"ח. ד"ה און. (10) נ"י
מחיר לר"ג.

תורה אור הש"ס

1. רק חוק לבלתי אבל
הדם כי הדם חוס' כ"ח
ולא תאכל דעפש ע"פ
דברים י"ב כג
2. ואנשי קרש תחזין לי
ובשר קרש טרפה לא
תאכלו לבלתי תחלוק
אחת. שמונה כ"ב

רבינו גרשום

נשות וכו' שטע: אמר
רבי אבא תמצא לומר סבר
רבי מחשב אוכלין ספה
מחשבה חישב לאוכלה.
כלומר רבי דפטר דבחייה
לא לאיברין עומדת: אם
תמצא לומר דסבר רבי
מחשב אוכלין ספה
מחשבה חישב לאוכלה
אבר אבר כ"ו כלומר
א"ע"ג דאכלה כולה שלימה
אחילין בתר מחשבתו
וחיוב משום אבר מן
החי: ואמר רבא א"ר
תמצא לומר סבר רבי א"ר
שמעון מחשבת אוכלין.
כלומר ר"א ב"ר שמעון
דסבר נטל צפור שאין בו
מחשבתו כחיה חייב
בחייה ואכלה חייב
בחייה לאוכלה מתר דאין
חייב אלא בכיות דבבלה
היא ואכלה חיה פחות
בכיות פטור דאחילין בתר
מחשבתו דמחשבתו הייתה
לאוכלה נבלה: ובשר מן
הטריפה אפי' בחייה כגון
שאייר בה אחת משפתיה
עשרה טרפות: אבל אבר
מן החי ובשר מן החי לר'
יוחנן חייב שתיים דמפיק
לחו משני לאחין לריש
בן לקיש אינו חייב שתיים
אלא אחת דמפיק לחו
לתרייהו מלא אחד: אבל
בשר מן החי ובשר מן
הטריפה לריש לקיש חייב
שתיים דמפיק לחו מתרי
קראי: לר' יוחנן אינו חייב
אחת. אחת. דמפיק לחו
לתרייהו מלא אחד: אבל
אבר מן החי ובשר מן
הטריפה דברי הכל חייב
שתיים. לתרייהו מסקי לחו
מחיר לא"ר:

כחיה ככל שפוא. משום אבר מן החי. אלא לא בעינן ביה כחיה:
במיתתה כחיה. דנענלה אכילה כחיה וכל אכילה בכיות בר מאכל
מן החי דכחיה קרא וקפיד אלא לא תחזיה: **טמאה בין כחיה בין**
במיתתה ככל שפוא. חייב דכחיה היא ולא לרישה שיעור דמתן כחיה
הן הלוקין (ומת דף י"ג). כחיה נמלה
כל שפוא שפוא חייב משום שפוא
בכחיה אלא לא תחזיה אסורה בכל
שפוא אכל לאו דנענלה ליכא לחיוב
משום כחיה דנענלה לא היה עליה
שם נבלה הלכך אלא דנענלה לא
מחייב. עד כות. כחיה מיהא
בטורה כחיה ככל שפוא: **נעל לטור.**
והיא טורה: **רבי פטור.** מפרש
ואילו דקסבר אין אבר מן החי בשלימה
ללא אבר מיקריא ומיהו אי חייב
כחיה הוה מחייב ללא אבר מבשר מן
החי דמחייב עלה בכיות דהא נמי
בשר הוא: **ורבי אלעזר כרבי שמעון**
מחייב. דקסבר שלימה אין לך אבר
מן החי גדול מזה וכתב לא בעינא
כחיה: **תנא דאכלה.** אין כאן אלא
איסור נבלה ואכלה לא מחייב משום
כחיה וכיות בעינן: **לאכריס עומדת.**
נמחה עומדת הלכך כל אבר ואבר
שנה קרוי אבר כפי עצמו יש כאן
משום אבר מן החי דמחייב בכל דהו
ומיהו חדא הוה דמחייב דחדא התראה
היא: **לא לאכריס עומדת.** עד
תשחט ואין כאן שם אבר אלא
הפרישו אכל דכ"ע לאכריס לא בעינן
כחיה דקדקתי ק"ו עד אבר מחייב
ולא פליג רבי: **במשהו בשר.** הא
דקמי שאין בו כחיה כשאינו דאבו כחיה
בשר אלא משהו וגידין ועצמות משלימין
לכיות: **מי איכא מיד.** עוף כחוש כל
ק: **דכחיה ליכא כחיה בשר.** והוא
גדול שנחת מאבריו איכא כחיה
במשהו בשר וגידין ועצמות משלימין
דכחיה עסקין ורישא קמי שאין בו
כחיה ומוקמינן דליכא כחיה בשר:
קלניא. עוף כחוש מאל: **קלניא**
עוף עמא הוא. והיא דליכא איסור
נבלה בפחות מכחיה איסור טמא
מיהא איכא דכחיה היא דאמר רב
טמאה בין כחיה ובין במיתתה ככל
שפוא: **כעין קלניא.** עוף טהור
שפוא כחוש כעין קלניא: **אס"ל.**
אם תמצא נחמד במדבריו של רבי
בעלמא דלית ליה מחשבת אוכלין אם
חישב לאוכלין כעין זה: **שמה מחשבה.**
ואחילין בתר: **חישב לאוכלה.** לפיכך

אבל צפור כו' הבא נמי במשהו בשר גידים ועצמות. וכן הכל
צריך שיהא כחיה ולא הוה כמשהו דסיפא דהוה כחיה והוה משהו
ממש: **שאין** בו כחיה ואכלו רבי פטור. פי' בקונטרס דקסבר
דלחין אבר מן החי בשלימה ומיהו אי חייב כחיה הוה מחייב ללא גרע
מבשר מן החי דמחייב בכיות דהא
נמי בשר הוא וקשה לפירושו דאמר
בסמוך אלא אבר מן החי ובשר מן
הטריפה רבי יוחנן אמר מחייב שתיים
וריש לקיש אמר אינו חייב אלא אחת
ומוקי לה בזהמה אחת וטריפה עם
יציאת רובה וקסבר ר"ל דלא לאכריס
עומדת ולא חייב איסור אבר מן החי
וחיל איסור טריפה והשמה מ"מ
לחייב שתיים משום טריפה ובשר מן
החי דקתא כחיה דהדי ויש לדמות
כגון שאין אבר זה כחיה בשר דלא
מחייב משום בשר מן החי והא דמחייב
משום טריפה היינו כשלקח בשר
מטריפה אחת והשלים לכיות דוחק
הוא ועוד דל"כ אמאי לא חיל עליה
איסור אבר מן החי כיון דליכא
מטריפה אלא חיי שיעור דכ"פ בשר
דיומא (דף ע"ג). ופרק ג' דשנעו
(דף כ"א): תנא שנעו שלא אוכל
טרפות ונבלות שקלים ורמשים
חייב ומוקי לה ר"ל במפרש חיי
שיעור אלא לא ח"ע"ג דלא חיל איסור
שנעו אחת משום דמושבע ועומד
הוא מ"מ חיל אחי כחיה ונראה לפרש
כיון דלא לאכריס עומדת הכי נמי
לא לחיוב בשר עומדת והא דנקט
לפניו שאין בו כחיה לרבותא דרבי
אלעזר נקט דלפ"ה מחייב ועוד נראה
לר"י דלפ"ה למ"ד לאכריס עומדת
מורה דלא לחיוב בשר עומדת כחיה
דאמר ר' יוחנן בסמוך אכל חלב מן
החי מן הטריפה חייב שלשה ומוקי לה
בטריפה עם יציאת רובה ובהמה
לאכריס עומדת דלמי איסור טריפה
וחלל ואבר מן החי כחיה הדדי והשמה
אמאי נקט טריפה בלא טריפה איכא
ג' אבר מן החי ובשר מן החי וחלל
אלא ודאי בזהמה כחיה לא לחיוב
בשר עומדת ולא חיל ומיל על שאר
איסורין: **ובשר בשרה שיהא זה**
בשר מן החי. מדכתיב צדה דריש
דמשמע שפירש ממקומו וקף על גב
דלגטרין לבשר שיא חוץ ממחציתו
כדאמר בפ' בזהמה המקשה (לע"ד דף
קכ): כחיה דריש מניה: **אכל אבר**
מן החי ובשר מן החי ח"י יוחנן חייב
שתיים. ואע"ג דלחין לוקין על לאו

קא א מ"י פ"ד ח"א
מחשבת אסורות
הנכס:
קב ב מ"י פ"ד ח"א
נל:
קב ב מ"י פ"ד ח"א
[טור י"ד פ"ד סב ובר
אלס פ"ד דמחשבת דף
רפכ:]
קב ב מ"י פ"ד ח"א
י סמג לאחין קלב
טו"ש י"ד פ"ד סב ע"פ
ג וברכ אלס סס:
קב ב מ"י פ"ד ח"א
לאחין קלב:

שיטה מקובצת

[6] אמר רב שריא
בקלניא אי בקלניא
אימא סיפא: [3] אבל בשר
מן החי: י"ב ע"י חוסי'
מנחת דף ג"ח ע"ב: [8] לא
מחייב עליה עד דאיכא
כחיה קמי מיהא בטורה:
[9] טמא בשר כחיה אלא
משהו: [10] חישב לאוכלה
ספה דגלי דעתיא:

רבינו גרשום

אכל צפור טהורה בחייה
ככל שהיא. כלומר כיצד
אמרת אבר מן החי
עצור כחיה: חקק ואכלה
דברי הכל בכיות: דנבלה
שיעורא: בכיות: אחת
דמר סבר בהמה בחייה
לאכריס עומדת. כלומר
ר"א ב"ר שמעון הוא סבר
לאיברין עומדת לסיק
אכל אבר ממנה חייב:
דכ"ע לא בעינן כחיה.
כלומר אכל אבר הימנה
לא בעינן כחיה ומי איכא
בשר גידים ועצמות בשר
אבר ומי איכא מיד
דבכולה לית ביה כחיה
דחזין נטל צפור שאין
בו כחיה ובשר אבר יהא
אלא מעט: אלא אלא
בשר מן החי ובשר מן
הטריפה חייב שתיים
ועצמות: אבר ובשר
בקלניא. ספקא דעצמות
שלה נטח ואין בה בשר
אלא מעט: אלא אלא
קלניא. כלומר עוף טהור
כעין קלניא ועצמותיה

"אכל צפור טהורה בחייה בכל שהוא
במיתתה בכיות יוטמאה בין בחייה בין
במיתתה בכל שהוא הכא נמי במשהו
בשר גידים ועצמות ח"ש" ⁶ נטל צפור שאין
בו כחיה ואכלו רבי פטור ור' אלעזר בר ר"ש
מחייב אמר ר' אלעזר בר' שמעון ק"ו על
אבר ממנה חייב על כולה לא כל שכן חנקה
ואכלה דברי הכל בכיות עד כאן לא פליגי
אלא דמר סבר בבחייה לאכריס עומדת ומר
סבר בחייה לאו לאכריס עומדת דכ"ע מיהא
לא בעינן כחיה אמר רב נחמן במשהו בשר
גידים ועצמות ומי איכא מיד דבכולה לית
כחיה כחיה בשר ובשר אבר אית כחיה במשהו
בשר גידין ועצמות אמר רב שריא ⁸ אין
בקלניא אימא סיפא חנקה ואכלה דברי
הכל בכיות והא קלניא עוף טמא הוא ואמר
רב טמאה בין בחייה בין במיתתה במשהו
אלא כעין קלניא אמר רבא את"ל סבר רבי
מחשבת אוכלין שמה מחשבת חישב
לאוכלה אבר אבר ואכלה כולה חייב א"ל
אביי ומי איכא מיד דאילו אכיל ליה אחר
לא מחייב ואכיל ליה האי מחייב אמר ליה
זה לפי מחשבתו וזה לפי מחשבתו ואמר רבא
אם תמצא לומר סבר ר' אלעזר בר ר' שמעון
מחשבת אוכלין שמה מחשבת חישב
לאוכלה מתה ואכלה חיה פטור א"ל אביי
ומי איכא מיד דאילו אכיל ליה אחר מחייב
ואכיל ליה האי פטור א"ל זה לפי מחשבתו
וזה לפי מחשבתו אמר ר' יוחנן ילא תאכל
הנפש עם הבשר וזה אבר מן החי ובשר
בשרה טרפה לא תאכלו וזה בשר מן החי
יובשר מן הטריפה ור"ש בן לקיש אמר לא
תאכל הנפש עם הבשר זה אבר מן החי ובשר
מן החי ובשר בשרה טרפה לא תאכלו זה
בשר מן הטריפה אבל אבר מן החי ובשר מן
החי לר' יוחנן חייב שתיים לר"ש בן לקיש אינו
חייב אלא אחת ⁹ אבל בשר מן החי ובשר מן
הטריפה לר"ש בן לקיש חייב שתיים לר' יוחנן
אינו חייב אלא אחת אבל אבר מן החי ובשר
מן הטריפה לדברי הכל חייב שתיים ורמינהו
אבל

זה שאין זה כחיה: **אבר אבר.** גלי אדעתיה דלאכריס עומדת וכי אכלה
שלימה נמי אבר קרינא ביה: **אכיל ליה אבר לא מחייב.** דלא אבר
מיקריא לחייב עליה ככל שפוא: **לא תאכל הנפש עם הבשר זה אבר**
מן החי. דאבר חי מקרינא ⁹ נפש שאם יחתכו אינו עושה חליפין
שלא ישוב עוד כנפש הגטולה שאינה חוזרת והכי משמע לא תאכל
הנפש בעדו עם הבשר בעד החיות עם הבשר: **ובשר בשרה.**
משמע שפירש ממקומו וזהו בשר מן החי וטריפה כמשמעו:
וריש לקיש אמר לא תאכל הנפש עם הבשר זה אבר מן החי
ובשר מן החי. והכי משמע לא תאכל הנפש ולא תאכל הבשר כל
הא

שנבלות ה"מ היכא דלא מפרש בקרא כגון (שמות יב) אל תאכלו כי
אם ל"י אש ומכל אשר יעשה מגפן היין (ומדבר ג') אכל ובשר צדה
טריפה דמפרשין בשר וטריפה לא חשיב ליה לאו שנבלות כמו ג'
ומקוץ ומרנן וזו דמפרשין בקרא לקי וכגון אלהמה וגרושה דלקי ל"ע"י:
סורב יוחנן אינו חייב אחת. משום דמסד קרא נפקי
וקף על גב דלאג ומבושל לקי שאני התם
דכתיב צו"י ובשל דקאי אלא תאכלו והלא נמי אי הוה כחיה
בשרה וטריפה לא תאכלו היה לוקה שתיים לרבי יוחנן משום בשר
מן החי ובשר מן הטריפה:

ומן שזה עם זה: **לר' יוחנן חייב שתיים.** דתרי לאוי איכא ואע"ג דנחמד אכילה וחדא התראה אכליהו מחייב תרתי: **אלא אחת.** דמד לאו
הוא ובין דנחמד אכילה וחדא התראה וחד לאו הוא חדא הוה דמחייב וכן כולן: **לדברי הכל חייב שתיים.** דבין למר ובין למר קראי נפקי:

